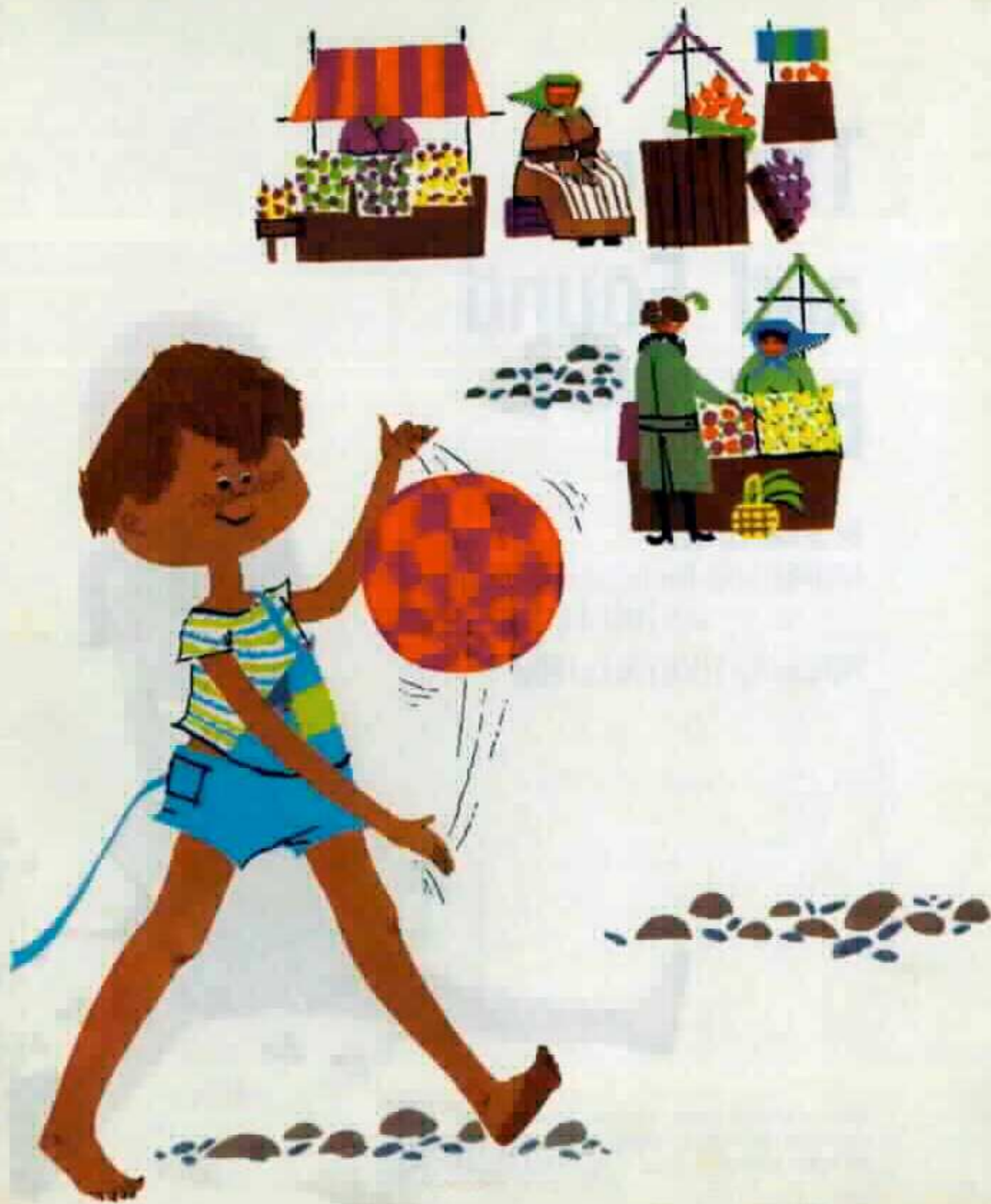

הכדור האבוד

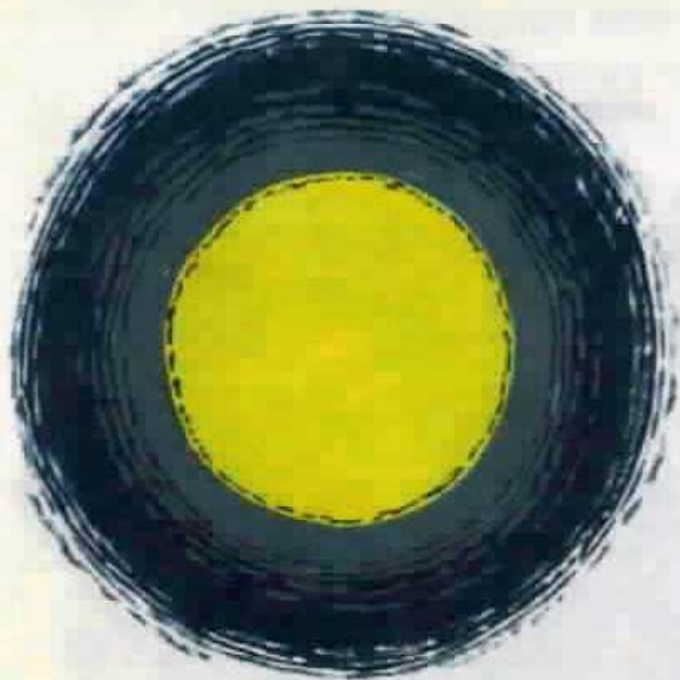
אנדי היה ילד עליז. יום אחד אמא אמרה לו "בוא
אנדי, היום תוכל ללכת אתי לקניות."
אנדי אהב ללכת לקניות עם אמא. היו שם אנשים
שונים ודברים מעניינים לראות, ואמא תמיד נתנה
לו לקנות משהו לעצמו.
היום הוא חיפש הרבה זמן עד שמצא מה שרצה.
באחד החנויות הוא ראה כדור גדול, אדום.
"זה מה שאני רוצה לקנות" אמר לאמא.
אבל פעם אחת אנדי קנה כדור ואבד אותו עוד
לפני שהגיע הביתה. והפעם אמא אמרה "אני
שמחה שבחרת כדור אדום כזה. קל לראות אותו.
אולי הפעם לא תאבד אותו."
כל הדרך הביתה אנדי שיחק עם הכדור החדש.
"את הכדור הזה לא אאבד" אמר לאמא "ראי כמה
הוא מבריק ואדום. אפשר לראות אותו בכל
מקום."

אמא קראה לו "הגיע זמן להכנס הביתה, אנדי. מחשיך בחוץ."
 "אבל אבדתי את הכדור שלי!" אמר.
 "איך זה יתכן?" אמרה אמא "כדור אדום, מבריק כזה. איך
 יכולת לאבד?"
 "הוא נפל בדשא, בין עשבים גבוהים" ענה אנדי "ואינני יכול
 למצוא אותו."
 "אני מצטערת" אמרה אמא "אבל אתה חייב לחזור. תוכל
 להמשיך לחפש מחר."

כשאנדי חזר הביתה הוא רץ מיד לחצר האחורית עם
 הכדור. הוא זרק אותו לאוויר שלוש פעמים, ותפס
 אותו שלוש פעמים. איזה משחק יפה!
 ואנדי זרק את הכדור עוד פעם. ואז זה קרה! הכדור
 ירד אבל אנדי לא הצליח לתפוס אותו. הכדור
 התגלגל בדשא גבוה. אנדי חיפש וחיפש, אבל מצא
 רק משאית קטנה.

הכדור של אנדי נשאר כל
הלילה בחצר. הופיע גם כדור
אחר. בשמיים עלה ירח עגול,
צהוב. הוא האיר חזק. באור
זה יכול היה אנדי למצוא את
הכדור שלו, אך הוא לא חיפש
אותו כבר. הוא ישן חזק.

אנדי לא רצה להפסיק את החיפוש, אבל באמת היה
כבר חושך. והוא היה גם רעב. אמא צדקה. הוא יכול
לחפש את הכדור גם מחר.
אחרי הארוחה אנדי הלך לישון. הוא חלם על הכדור
האדום שלו.

בבוקר מוקדם בא אדם לאסוף אשפה. רגלו נתקלה בכדור
והוא בעט אותו מהדשא הגבוה. הכדור התגלגל דרך
הפשפש אל המדרכה בחוץ.

ילדה קטנה יצא מהבית השכן.
 הכדור של אנדי התגלגל ממש אל
 רגליה.
 "איזה כדור יפה!" קראה הילדה
 כשהרימה את הכדור "אקח אותו
 לגן ואשחק בו שם."

היא הלכה לגן עם הכדור. איתה באו גם אמא והאח
 שלה. האח הקטן רכב בעגלה שלו. הוא היה עוד קטן
 מאוד ולא ידע ללכת.
 הילדה שיחקה זמן מה עם הכדור, אבל אז נזכרה
 בנדנדות.
 "אתנדנד קצת" אמרה "אתה יכול לשחק עם הכדור"
 ונתנה את הכדור לאח הקטן.
 הילד הקטן צחק. הוא זרק את הכדור מהעגלה שלו,
 והכדור התגלגל הלאה.

הכדור האדום של אנדי התגלגל במדרון ובסוף
 "פלופ!" נפל לתוך בריכה. ראתה אותו אמא
 ברווזה.
 "מה זה יכול להיות" אמרה "אולי זו ביצה. אבל עוד
 אף פעם לא ראיתי ביצה גדולה כזו. תתרחקו
 ממנה, ברווזונים שלי!"

"איזה כדור יפה מצאת" אמר הילד "בוא ונשחק בו."
הוא זרק את הכדור כמה שיותר רחוק. הכלב רץ אחרי
הכדור והחזיר אותו לילד.

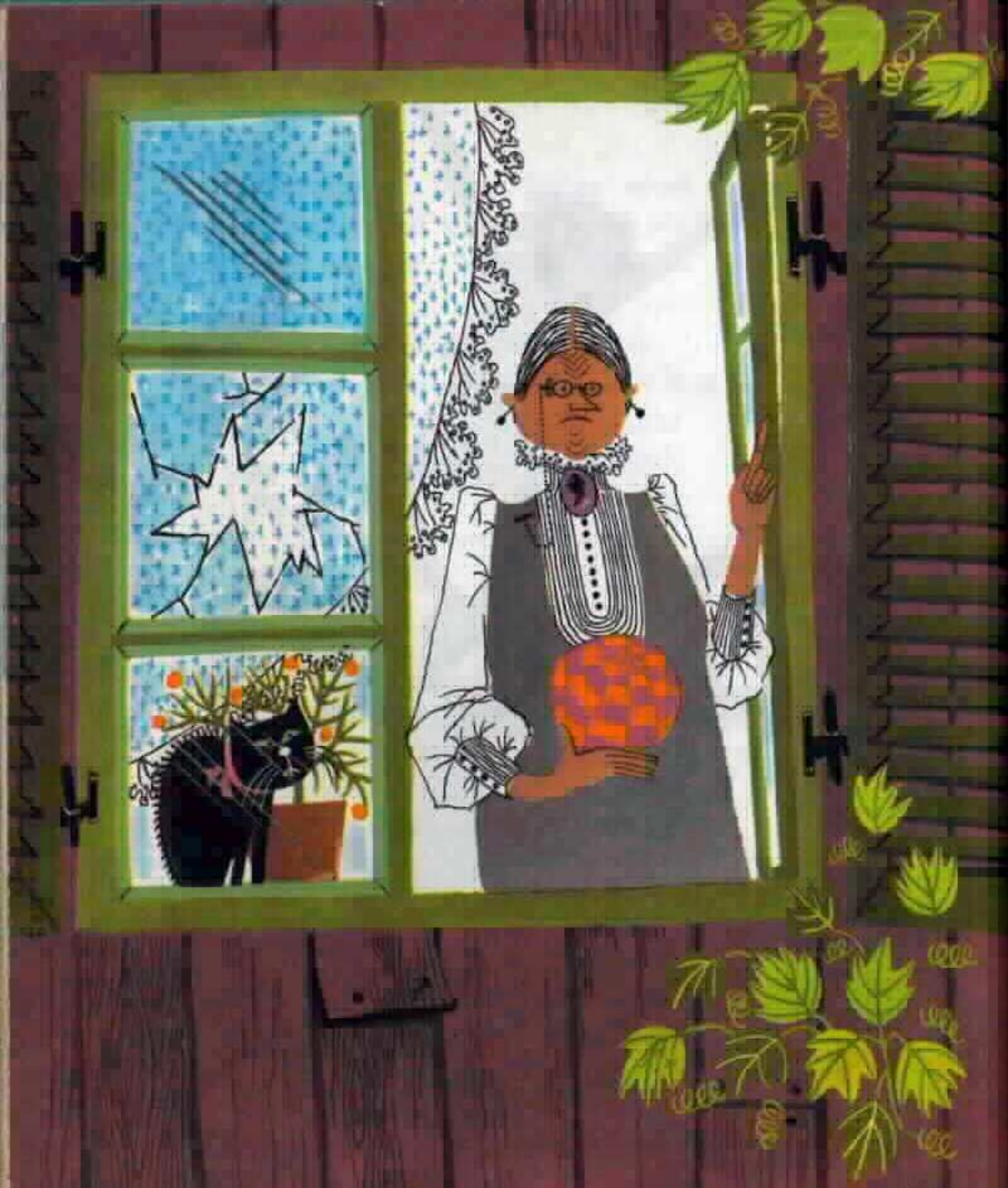

כלב עבר ליד הבריכה. כשראה את הכדור נכנס למים
ותפס אותו בשיניים. הוא יצא מהבריכה עם הכדור בפה.
כשהכלב חזר הביתה הוא שם את הכדור לרגלי הילד
שטיפל בו.

אחרי זמן מה הגיעו לשם עוד שני בנים.
"מה אתה עושה?" שאלו.
"הכלב שלי מצא כדור ואנחנו משחקים. אולי
תצטרפו אלינו?"
הבנים התחילו לזרוק את הכדור, אחד לשני.
כשמישהו לא הצליח לתפוס אותו, הכלב היה תופס
אותו באוויר ומביא חזרה. אך פעם אחד הכדור
הועף כל כך גבוה שהכלב לא יכול לתפוס אותו.
הכדור שבר חלון של בית ונכנס פנימה.

אחרי החלון השבור עמדה אישה והחזיקה את הכדור
האדום ביד.
"ראו מה שגרמתם" אמרה "לכו מכאן ושחקו במקום
אחר!"
והיא זרקה את הכדור רחוק, כמה שרק יכלה.

הכדור נפל בחצר אחורית של הבית מהצד השני של הרחוב.

בדיוק אז נפתחה הדלת האחורית. מהבית יצא ילד קטן ואבא שלו.

זה היה אנדי. הוא ירד במדרגות.
"כאן שיחקתי כשאבדתי את הכדור שלי" אמר לאבא שלו.

"והנה הוא! הבט!" קרא כשראה את הכדור "הוא בכלל לא נאבד. הוא היה כאן כל הזמן!"

